

L'ART DEL PAGÈS

SECCIÓ DOCTRINAL, AGRONÓMICA Y BIBLIOGRÀFICA.

La Filoxera. ⁽¹⁾

(Continuació)

Sabut es que la unió fa la força, y poch costa de comprendre lo que contribuïx a alçar l'esperit d'una comarca ó classe, saber que hi ha entre sos individus unitat d'acció, germanó complerta, comunitat d'interesos, y una direcció colectiva en assumto determinat.

Y fins suposant ja generalisada en aqueixa mateixa comarca la invasió, l'establiment del Sindicat pot servir pera proporcionar-se ab millors condicions los medis de sostenir las vinyas, com seria, per exemple, en lo mes generalisat avuy, l'empleo del *sulfur de carbó*, la adquisició d'aquest producte en gran escala, la seva aplicació per lo medi mecànic de las aradas sulfurosas que arriban a produhir fins un 80 per 100 d'economia sobre 'l sistema primitiu de las injeccions per medi del *pal Gastine*.

Aixís ho han comprés los governs francès y suís, los quins, après d'haver apoyat y subvencionat los Sindicats que s'han anat establint, han acabat per ferlos obligatoris en absolut en la segona de aquellas nacions, y darrerament en la colonia argelina la primera, desde 'l moment que ho vullan los propietaris de mes de la meytat de las vinyas de las respectives encontradas.

¿Quins son los medis que 's deuen emplear en los llocs en que ja no es possible deturar la invasió pera impedir la ruina del país, que havém vist esser inevitable allí ahont no 's pot substituhir per altre lo cultiu de la vinya?

(1) Vegis lo número anterior.

Deixant apart la submersió dels vinyats, inaplicable en la immensa majoria del nostre, y per tenir ja modo de substituir per altre lo cultiu del cep, los remeys mes generalment usats en Fransa son la aplicació del sulfat carbonat de potassi y del sulfat de carbó.

Ab los dos, y singularment ab lo darrer, se sostenen en aquella nació mols milers d' hectàreas de vinyas, fentse cada dia mes práctic y económic son empleo per medi de las aradas sulfuradoras de que avans he parlat.

També s' obtenen molt bons resultats del escorxament de las socas y brassos ó caps del cep, per medi d' uns guans de ferro, y la aplicació de diferents substancies després, á fi de destruir lo que 'l professor Balbiani anomená *ou d' hivern*, y 's troba en dita estació en la part exterior del cep.

Pero aquesta operació seria d' una utilitat immensament superior, y podriam dir que lo pavorós problema de la invasió filoxèrica estaria ja cuasi dominat, si 's confirmés, com apar molt probable succehesca lo que darrerament s' ha cregut descobrir en las costums del funest insecte, y es encara molt poch conegut, com producte que ha sigut dels estudis fets en lo passat hivern y fa pochs mesos tant sols publicat en una població subalterna d' un departament francès per un rector d' un poblet, ja anteriorment conegut per los que al estudi de la filoxera 'ns dediquém, per altre treball seu que prengueren molt en sério publicacions especialistas respectables de la vehina nació.

Segons lo esmentat escriptor, l' abate Saborier, (1) las filoxeras que durant l' hivern quedan en las arrels, moren en sa major part, y las ponedoras aladas y las ápteras que son las grans mantenedoras y propagadoras de la rassa en l' any següent, se troban en la part aérea del cep, soca y branca, fins á sota las brocadas mateixas.

Deixém aquí enrahonar al autor d' un descobriment que será importantíssim, si s' arriba á confirmar.

«Lo dia 2 de Novembre de 1885, diu, assistia á la arreballada d' una vinya de dotze anys: los ceps, fortament arrelats, no cedían sino ab gran esforç á la aixada dels pagesos; jo me 'n vaig emportar bastants de dits ceps.

«En las arrels poch perjudicadas, no hi vaig trobar mes que pocas filoxeras vivas, la major part se trobavan apilotadas en la

(1) *Nouvelles études sur le phylloxera*: Chalon.—sur.—Saone, imprimerie Gamhey.—Tavier, rue basse de l' obelisque, 1886.

part soterrànea de la soca, sota la primera escorxa, ab lo cap ficat en una célula. Estavan inmòvils, eran d' un color groch brut. Las vaig guardar en una cambra durant moltes setmanas, y, contra lo que asseguran alguns autors, malgrat lo suavisament de la temperatura, varen permaneixer inertas, mortas. Nòtis que segons mon parer, (y 'l fundo sobre fets ben comprobats) durant l' hivern sense que 's recorria á cap medi pera destruhirlas, la gran massa de las ápteras sucumbeix. Dich la gran massa, porque es precis regoneixer que se 'n troban algunas de vivas, sobre tot quan l' any es sech. Lo fret no las mata: la humitat persistent es lo que las danya quan se troban condemnadas á dejunar durant la falta de moviment de la sava.

»Dissecant després lo cep *en sa part superior*, ¡quina no va esser ma admiració al trobar sota 'ls teixits de la fusta vella, cuasi en la zona llenyosa, numerosas ápteras vivas! Creguí naturalment que pera evitar la humitat de la terra, havian pujat al través dels teixits. Las mes prudentas s' havian aixís salvat. Las altrás havian mort.

»Després, passant de la soca al cap dels ceps, vaig trobar las ápteras més nombrosas encara en lo naixement de las brocadas. Havian fixat allí son domicili sota la colzada dels ceps, pera establirse millor durant la temporada humida. ¡Y quina alegría no fou quan alsant sobre la fusta de tres anys llargas tiras de escorxa, vegí apareixer una alada ponedora! Ne tenia la descripció, coneixia l' insecte, pero no l' havia may trobat. L' havia estudiat en canons de vidre y M. Maurici Girard n' ha donat una descripció exacta.

»Sense desamparar, seguí ma cassera, y prompte, pujant mes amunt, vaig trobar l' insecte encastat en las esberlas formadas per las sortidas intercostals que produheix la brotada dels sochs ó canals medulars

»Sabut es que aquestas nervositats aparents sobre la fusta de tres anys, dos anys y un any, lo mateix que en la fusta del any, se contan per 50 ó 60 sobre 'l sarment en lo segon: com hi ha duas sonas de llenyós y duas de liber, los sochs medulars son dobles en nombre, y per consegüent ho son també las esberlas ó ranuras y las sortidas llongitudinals.

»A aquestas sortidas, unidas entre sí per las laminetas del liber, ve á adherirse lo teixit laticifer. Mes per la presencia de la filoxera, las ditas laminetas, que forman llabis pera avivar aquell teixit,

son tallats, lo teixit sedós no té consistència y 's despren ab molta facilitat. Hont lo teixit es molt adherent, es inútil cercarhi ponedoras y ápteras, no las hi trobareu. Sa presència es acusada per lo destrós causat en los teixits.

»Després d'un concienzut exámen de tres setmanas resolguí posar mon descobriment en coneixement dels interessats, comunicantlo al mateix temps á tres de las mes importants fullas vitícolas: lo *Moniteur vinicole*, la *Gazette des Campagnes* y *Le Bulletin agricole du Midi*. Aquestos primers estudis los he continuats sens descans, y ma teoria s' ha trobat cada dia mes confirmada »

Mes endavant continúa:

«Quin es lo nombre de las ponedoras, llur domicili, llurs relacions?

»Lo nombre de las ponedoras es incommensurable. M' ha succehit molt sovint descobrirne 8 ó 10 sots un sol lloch de la escorxa, y sempre en números pars. La major part del temps se las troba en parellas ajegudas paralelament en una petita escletxa, lo que 'm fa creurer que cada parella 's compon d' un mascle y una femella. Habitualment hi ha una sensible diferencia en la grossaria. L' insecte mes gros surt lo primer de son alberg y camina més resoltament. Avans de marchar s' atura un moment, toca ab sas antenas lo cap del altre, com pera convidarlo á fugir. Marxa y sa companya l' imita, prenent camins divergents pera cercar altre abrich.

»S' ha dit que la ponedora alada provenia d' ous de las ápteras, que sortia de la terra als primers calors d' Abril y Maig, que arribada després de cinch mesos á son estat perfecte, ponía *agama*.

»Aquesta opinió 's troba destruhida per lo que he dit y lo que vaig á afegir.

»Las ponedoras aladas filoxéricas son, com las ponedoras aladas de las formigas y las abellas, fecundadas per los mascles. La proba es que viuen aparelladas, y que ponen en tot temps, fins al hivern.

»Se poden contar miriadas d' ous en las fisuras ahont descansan las parellas. A son costat s' hi vehuen ápteras tot just en roptura del ou, d' una petitesa extremada; després d' aquesta primera posta, la larva, molt movable, presenta ja duas antenas molt llargas, per lo petit de son cos. Las potas son petites, mes molt ágils. En aquest estat es impossible distingirlos hi la trompa, porque 's troban apilotats de vuit y de deu, d' un color groch de safrá. Altres viatjan al seu costat y son d' un blanch casi lletós; l' abdomen te

certa transparència; las antenas, més llargues y més mòvils, las ajudan á caminar. Se diria que se 'n serveixen com d' un parell de potes; la trompa 's veu ja y ab ella remouhen los ous y las pells ó despulles del liber.

» En fi, en las mateixas ranuras, s' hi distingeix l' áptera en estat complet, y com son allotjament es sobre la terra, son cos es, relativament, més brillant que lo de las ápteras de las arrels.

» Heus aquí, donchs, tota la familia ben viventa continguda durant tot lo hivern en los teixits rosegat del liber. Mes al costat d' aquestos ápteros molt numerosos, que considero nats pera viurer, á exclusió dels sexuals (perque tots se troban armats d' una trompa), he trobat molt sovint ponedoras aladas en son primer estat de vida, no tenint encara formadas las alas. N' he trobat en lo segon estat ab las alas perfectament visibles, mes allavors, lo insecte no te gayre més que la meytat de la grandaria del ser perfet. Lo que 'ns fa veurer que la filoxera pon durant l' hivern, com las abellas y las formigas, ous de duas menas; uns més grossos, dels que naixen las ponedoras aladas, mascles y famellas; los altres, més petits dels que naixen las obreras ó ápteras.»

L' autor que hem transcrit entra després en consideraciones contra las teorías existents, deduhidas dels fets consignats, y en explicacions que sols necessitan los que vulguin fer un estudi científich de la cuestió; mes pera 'ls culliters á qui va dirigit mon treball, los hi bastará saber la gran transcendència que deurá tenir lo descobriment, atesa la relativa grandissima major facilitat que oferirà l' atacar l' insecte en la soca y caps dels ceps, sobre lo tenir que ferho sota terra y en sas arrels.

Perque, en efecte, molts serian los medis que pera semblant objecte podrian emplearse, essent lo que, per sa part, proposa l' autor de dit descobriment, lo que segueix:

» Pera destruhir l' ou d' hivern, diu, M. Balbiani després d' haver escorxat lo cep, li dona un bany ó capa d' una barreja d' aygua, cals y naftalina. Aixó no hi ha dubte que ha donat bons resultats, disminuhint algun tant la intensitat de la invasió; mes com las ponedoras aladas y sas familias se troban amagadas dessota las pells joves y més adherents, las quals no poden ser arrencadas sense perjudicar los ceps, aquella barreja no es prou adherent ni persistent pera obrar á tanta fondaria. En son lloch convindria emplear

una barreja com la que ab molt bon resultat vinch anys ha empleant en los arbres fruyters, consistent en:

Primer. Seu de bou: 50 per cent { Margarina 63 0|0.
Oleina 37 0|0.

Segon. Greix blanch de porch: 50 per cent { Margarina 32 0|0
Oleina 68 0|0

Tercer. Acit fénich: 50 grams per kilo de seu.

Aquesta barreja dona: { Margarina 48 0|0.
Oleina 52 0|0.

»Feta la barreja en un instrument á propòsit, la adherencia á la fusta es perfecta; sa penetració en calent, á 70 graus, poderosa; sa perpetuitat la fa verament efícas, porque cada dia, desde Maig fins á Octubre, per las calors fortas y 'ls raigs del sol, desde las 9 del matí fins á las 4 de la tarde, la barreja se liquidifica lo suficient pera continuar una penetració lenta en los teixits interiors, no perjudicant, ans be beneficiantlo, puig baix la seva acció s' han vist renaixer escorxas completament assecadas.»

La naturalesa d' aquestos articles no 'm permet entrar en los demés pormenors de que naturalment s' ocupa l' autor dels *Nouvelles études* pera ferne un treball complet; mes no puch prescindir de dir alguna cosa de lo referent á lo que una teoria tant diferente de las que fins aquí privaban, deu necessariament trascendir als caràcters exteriors que deu presentar la malaltia y medis de regoneixerla.

Sobre d' aixó diu l' abat Laborier:

«La invasió filoxérica es en son principi latent, mes no faltan senyals que la anuncihi y son: la clorosis y 'l escursament de la brotada sobre algunas brocadas del cep.

»La clorosis pot provenir de diferentes causas: se la atribueix generalment á la humitat del terreno ó á la falta d' aclimatació d' algunas varietats. Mes pera trobar lo verdader origen del mal, hi ha que buscarlo molt sovint en los diferents insectes que atacan la vinya. Una proba d' aixó es que en 1878 y 1879 la clorosis havia atacat regions enteras en tots terrenos, posiciones y menas de ceps, y avuy dia aquellas vinyas han degut ser arreballadas, mortas per la filoxera.

»Jo m' atreveixo, donchs, á atribuir aquest estat clorótich moltes vegadas á la presencia de la filoxera, que ataca los caps dels ceps avans de tocarli las arrels. Los teixits superiors, rosegats per l' insecte, no poden reconstituhirse.

(Acabará.)

SECCIÓ DE VARIETATS.

LA PONENTADA.

¡Tan xamosa que vivia
quan sola feya sa via,
qu' á tothom robava 'l cor!
més d' un príncep, al mirarla,
sols per poguer desposarla
en lo foch de son deliri
hauria dat son ceptre d' or.

Per fer més gran sa bellesa
reys y prohoms ab bravesa
li cercavan nou joyells;
y ab son brill embadalida,
iqui no envejava sa vida,
als ulls del món engrandintse
cada dia ab llores novells!

Los seus camps encisadors
sempre en raigs benefactors
daurava 'l sol esplendent;
mes un jorn la ponentada
trinxá la ufana espletada,
y ella murmura sola:

—De ponent ni vent ni gent.—

Demanant per viure ab ella
d' escomoté una donzella;

—¡No 'm deixarás tos tresors?

—Jo prou que te 'ls deixaria
si fos lleal ta companyia
y 't pendria per germana,
unint l' amor nostres cors. —

¡Mes la dolsó es tan traydora!
la germana 's feu Senyora
d' aquells joyells estimats,
y allavors la pobre nina
per salva 'l cop de sa ruina
texint, texint va guanyarse
tots aquells tressors robats.

Y ara la falsa germana
tots sos nous guanyis li demana...
...No t' es germana, oh donzella;
veus que ni ta llengua entén?
los seus afalachs aparta;
llénsala si vols salvarte;
de ponent ni vent ni gent!

JOSEPH FRANQUESA.

Mestre en Gay Saber.

SECCIÓ DE NOTICIAS AGRICOLAS.

Adobs.—La revista d' agricultura *Los vinos y los aceites* del 30 setembre prop-passat conté un important article del distingit agrónomo D. J. de Hidalgo Tablada en lo qual se fá ressenya dels resultats obtinguts aquest any en lo conreu de la vinya ensajant diferents adobs y al efectuarho del *adob especial pera la vinya y arbres fruyters* de D. J. C. Alesán d' aquesta ciutat diu: «Aquest adob empleat en terreno de calitat inferior y planta s esterilizadas las que se abonaren ab dit adob presentan avuy de sis á deu rahims y una vegetació robusta, que contrasta ab las que no foren abonadas. Repetidas vegadas han sigut ensofradas ab sofre que pera proba nos

enviá desde Chinchon lo almacenista Sr. de Villalobos cual sofre porta la marca A, lo cual ha completat l' éxit, y recómaném son ús com á preservatiu de las plagas de la vinya las cuales no s' han presentat alli ahont ha sigut empleat per nosaltres: es sofre sublimat de primera; los ceps son *malvar*. També habém fet una experiencia ab lo *guano amoniach fixo* que fabrica dit Sr. Alesán; en los ceps que l' habém posat, en las patatas, tomates y hortalissas, los resultats han sigut satisfactoris.»

Al final de dit article diu lo Sr. J. de Hidalgo Tablada; «Estém satisfets dels ensaigs fets, baix lo principi de que, á nostre entendre, part de las malalties que sofreix lo cep son degudas á que la terra que 'l sustenta no reb los adobs necessaris pera reparar la fertilitat que las cullitas extreuen. Entre las dificultats dels adelantos en agricultura, es la mes gran, haber de menester un any pera comensar á coneixer los resultats d' un experiment y al ménos tres ó mes pera afirmar ó negar sa utilitat. Aquestas dilacions y 'ls gastos consegüents son la principal rémora del progrés agrícola.»

Contribucions exorbitants.—Tots los dias veyém en los Boletins Oficiales de las diferentes provincias espanyolas que tal ó qual dia se subastarán tals ó quals fincas embargadas per los agents del Banch d' Espanya, casi diriam millor de la Espanya del Banch, á causa de no haber pogut los terratinents ó propietaris satisfacer los impuestos que cada dia se 'ls exigeixen aumentantlos tots los anys en una progressió tan ascendent que si dura gayre tota la propietat espanyola d' aqui pochs anys haurá passat á serho del Estat. En sols 8 dias que habém passat los ulls per alguns, molt pochs Boletins Oficiales, habém trobat que per deutes de contribució se subastaren á Lleyda lo dia 1 del present mes 110 fincas; lo dia 4 en la mateixa ciutat 28; lo dia 8 á Amposta 294; avuy á Flix 62 y lo 29 á Ribarroja 56. Si continua gayre aquest malestar no sabém pas ahont anirém á parar.

Faltas.—Nos dihen de Sant Just Desvern que los números d' aquesta *Revista* arriban casi sempre á mans dels Srs. suscriptors d' aquella localitat, en molt mal estat y ab senyals inequívocas d' haber sigut llegits y manosejats

Supliquém á qui corresponga nos fassa l' obsequi d' evitar semblants abusos

Piscicultura.—La ensenyansa de la piscicultura y recompensas oficials completan la protecció que 'l Govern alemany concedeix á las empresas. Lo mateix príncip de Bismarck posa mans á la obra, fentse piscicultor en sa finca de Lanemburg, y son exemple ha degut contribuir no poch al moviment.

Aixís es que 'ls alemanys pretenen haver duplicat en aquets últims quinze anys lo producte de sos rius y llachs, que segons ells alcanza avuy á un valor anyal de seixanta milions de marschs.

M. Chabot Karlen creu la xifra exagerada, pero promet donarnos compte de son pròxim viatge á Huningue, y allavors sabrém á que atendrens.

De totas máneras, del exemple de Alemania resalta una gran ensenyansa.

Després de saciarse de gloria militar en una de las campanyas mes es tupidas que registra la historia, en compte d' adormirse sobre sos llores, emprent ab nou vigor una campanya industrial en la que li segueix la victòria.

Lo que ha fet ab la remolatxa, ho ha fet també ab los alcohols, que avuy inundan lo mont enter; ho fa ab la piscicultura y ab altrás cen industrias.

La riquesa de Fransa, tan superior en altre temps, va igualantse ab la de sa rival. Es cert que allí s' entenen en fer caure ministeris; ni mes ni menos que en Espanya. y aqueix es un exercici mes divertit, pero menos profitós que 'l de criar peixos.

Plagas.—La nació mes castigada aquest any per lo *mildiu* ha sigut Italia. En totas las comarcas del nord d' aquesta Península sols se crehuen cul·lir del 65 al 70 per 100 de lo d' antany, segons los datos publicats per lo ministeri d' Agricultura. Lo Piemont ha suferit molt y la tan decantada lletada de cals ha sigut impotent pera contenir lo desarrollo del paràssit.

En cambi en lo Mijdia de Fransa, ahont lo *mildiu* se presentá també ab caràcters alarmants, apenas ha fet mal per haber sigut tractats los vinyás atacats ab la barreja Millardet; en aquella regió se fan entussiasias elogis d' aquest distingit y modest sabi.

Aquí en Espanya no ha sigut fácil apreciar ab tot son valor aquell tractament, perque la sequia atmosférica impedeix lo desenrotlló del *mildiu* pero s' ha pogut, n' obstant, comprobar sos bons resultats en las comarcas d' El ciego, Cidamon, Torre Montalvo, Tortosa y altres

Sucres—En una carta de Lóndres que publica la premsa extranjera, llegim aquets párrafos, que deuen coneixer nostres industrials y comerciants:

La industria de la fabricació del sucre sembla que 's troba en vigílias d' una revolució.

Se diu, en efecte, que 'ls refinadors de sucre d' Europa acaban de descobrir en las Indias británicas una flor sacarina de aspecte insignificant, produhida en grossas cantitats per un arbre, lo mahowa ó moola que abunda en la meytat meridional del Indostan y en las regions septentrionals vehinas del Himalaya.

La flor te un sabor dols, semblant al del maná; y lo que es mes important, dona la meytat de son pes d' un sucre pur.

L' arbre, que adquireix un gran desenrotlló, no exigeix ni cuydado ni conreu, encara que produheix anyalment, per terme mitj mil lliuras de flors, es dir doscents cinquanta kilos de sucre pur.

La materia sacarina continguda dintre una closca vegetal pot servir també pera la fabricació d' un licor espirituós ó d' un oli esencial, propi pera la alimentació y la iluminació.

Fa molt temps que 'ls indigenas recullen las flors del mahowa pera extreure lo sucre per un procediment dels mes primitius; pero may han pensat en la explotació en gran escala. La recolecció de las flors es de lo mes senzill, puig l' arbre 's despulla durant la nit de sas flors, y basta recullir-las á grapats de terra.

Si aquestas noticias son exactas, indubtablement la flor del mahowa pot

perjudicar bastant al sucre de canya. Lo benefici de las majors plantacions de sucre de las Indias orientals, no passa de siscentas lliuras de sucre per fanega de terra toledana, y es necessari fer replantacions continuament; lo producte dels camps de remolatxa alemanys y francesos es també inferior.

Sense cap classe de cultiu, se pot obtenir la mateixa quantitat de sucre de las flors de deu mahowas, y com en cada fanega de terra poden creixer quatrecentos á cinchcents arbres d'aquesta especie, resulta que una fanega pot produhir vuitcents ó mil vegadas mes de sucre de mahowa que de canya.

La premsa inglesa excita al Govern á que prengui las midas necesarias pera que si efectivament lo mahowa te reservat pervenir tan brillant, los especuladors del continent ne treguin lo major profit d'un producte que es essencialment d'origen indiá y británich.

MERCATS, FIRAS Y CULLITAS.

Alcover.—Aquesta vila celebrá lo diumenge 10 del actual, sa acostumada fira que fou molt concorreguda y animada de forasters. Encara que las transaccions no solen ser molt numerosas, foren bastant importants las que 's feren en bestiar de llana.

Caldas de Montbuy.—S' ha acabat la verema en aquesta població y com lo *mildiu* ha fet poch mal, ha sigut bona, deixant molt contents al pobres pagesos que tan castigats son ja fa alguns anys.

Cervera.—Casi s' han acabat ja las operacions de la verema, que si be no ha estat molt abundant promet ser de bona qualitat. S' han fet algunas compres de rahim, pagantse á 6 ptas. quintá lo negre, de 4 á 5 la barreja y de 3 1/2 á 4 lo blanch.

Granollers:—Blat xeixa de 15'00 á 15'25 ptas. cuartera.—Mestall de 11'75 á 11'00 id. id.—Ordi de 7'00 á 7'25 id. id.—Monjetas paretanas de 15'00 á 15'50 id. id.—Id. Manresanas de 16'00 á 17'00 id. id.—Id. Catalanas de 14'00 á 14'50 id. id.—Cigrans de 23'00 á 28'00 id. id.—Blat de moro de 9'35 á 10'00 id. id.—Fábons de 10'50 á 11'00 id. id.—Fábas de 9'50 á 10'00 id. id.—Vessas de 14'00 á 14'50 id. id.—Patatas del país 2'00 á 2'25 ptas. quintá.—Id. de montanya 3'75 á 4'25 id. id.—Cánem crú 4'00 á 5'25 id. id.—Id. bregat 37'00 á 39' id. id.—Bestiár de llana 1'60 á 1'65 ptas. carnicera.—Vi regular de 28'00 á 30'00 ptas. carga.—Ous de 1'40 á 1'55 ptas. dotzena.

La Bisbal. (Ampurdá.)—Blat, á 15 ptas. cuartera de 80 litres.—Ordi, á 9.—Cibada, á 8.—Vessas, á 10'50.—Fábas, á 12.—Blat de moro, á 12'50.—Mill, á 12.—Panís, á 11.

Puigcerdá.—La *Voz del Pirineo* nos relata 'l bon resultat de las firas celebradas lo dia 9 y següents. Lo concurs de bestiar ha sigut notable y la

capital de Cerdanya s'ha vist ab tal ocasió visitada de mols forasters.

Lo mateix periódich diu que acaban de terminar satisfactoriament son periodo d'aclimatació 50 cavalls que 'l govern adquirí en l'estranger pera la remonta d'artilleria.

Deu d'ells procedeixen d'inglaterra, pura rassa Nordfolk, y 'ls restants son anglonormants y perxerons.

A favor d'aquets 50 sementals podrá segurament contar lo cos dintre de quatre ó cinch anys, ab 400 potros pera 'l servey de las baterias á cavall y de linea, y no tenir necessitat de ser tributaris del estranger com ho ha sigut fins ara.

Pera la bateria á cavall del segon regiment del cos s'han adquirit en Caen (departament de Calvados, Fransa) 26 cavalls anglonormants, que han cridat l'atenció de quants los han vist.

Reus.—En atmetlla Mollar sabem, que s'ajustaren partidas á 8 duros 15 rs. lo sach de 50'40 kilos. La classe Esperansa essent bona 's paga de 14 á 14 1/2 duros quintá y Fluixa de 13 á 13 1/2 duros operantse ab calma: Comuna de 11 á 11 1/4 duros haventhi entradas prou regulars. Planeta de 16 á 16 1/2 duros quintá.

La avellana segueix fluixejant si bé d'alguns dias á aquesta part hi há hagut embarchs. Ella continua fentse de 27 á 27 1/2 pessetas lo sach de 58'40 kilos y essent de bona classe obtingué 18 pessetas quartera.

Los fasols se colocen a 15 pessetas. Los olis de arrieria segueixen de 11 1/4 á 12 1/2 rals lo llampant.

En vins s'han fet algunas operacions, encara que 'ls preus tendeixen á la baixa.

De Reus s'ha pagat de 30 á 36 pessetas la carga de 121'60 litres.

De Tarrigona y sa comarca de 25 á 32 pessetas.

De Montblanch s'ha colocat alguna partida de 22'50 á 17'50 pessetas.

Del Masroig s'ha presentat, encara que poch, que s'ha pagat á 41'25 pessetas.

Baix Priorat de 33 á 37'0 pessetas sent las classes bastant fluixas.

En mistelas no s'ha fet cap operació, per demanar preus crescuts los propietaris.

Los esperits quedan de 66 á 70 duros segons classe.

—Durant aquesta setmana, alguns comerciants de la ciutat de Reus han rebut varis telegramas de Cete anunciantlos qu'en aquell mercat han suferit una regular baixa 'ls preus de nostres vins.

Molts espendedors de vins se queixen de la falla de wagons pera 'l transport de mercaderias que s'nota en varias estacions dels ferro-carrils directes y molt especialment en las de la secció de Roda á Picamoixons, lo cual fá que las expedicions de vins dels pobles enclavats en dita linea, sufrenen atrassos ab gran perjudici tan del expendedor com dels comerciants.

Sant Marti de Provencals —Segons tenim entès lo Magnífich Ajuntament d'aquesta vila se proposa crear uns quants dias de frías per la festa major que te lloch tots los anys lo dia 11 del próxim Novembre.

Sitjes. —Lo mercat de vins d'aquesta vila, no ha tingut molt moviment

aquestos dias. Los compradores han fet algunas transacciones á 37'50 ptas. y alguna qu' altra á 40, segons grau.

Pero atés á la bona qualitat del d' aquest any, los propietaris sostenen sos caldos.

Tarragona.—Esperit de vi, 35 graus, á 71 duros sense casco; id. de industria, 39 graus, á 70 id. los 500 llires ab casco; id. brisa, 35 graus, de 50 á 51 id. sense casco.

Vi dols del Priorat, de 55 á 60 ptas. carga; id. sech, de 50 á 55 id.; sech del Camp, de 25 á 30 id.; id. del Vendrell, de 27 á 33 id.

Oli d' oliva del Camp, de 15 á 16 rals los 4'13 litres; id. de arrieria, de 12 á 14 id.

Blat del pais, á 15'16 ptas. los 70'80 litres; id. extranjer, de 14'50 á 16 id.

Moresch, de 9'50 á 10 ptas. los 70'80 litres

Tortosa.—Son molts los propietaris d' aqui que han adquirit vacas pera sustituir lo cultiu del arrós ab lo de prats artificials, á fi de veure si aixis obtenen millor resultat.

Valencia.—Fins el dia 4 del actual han sigut exportats dels ports compresos entre Altea y Valencia 14.300,000 kilógrams de pansas, ó sia 500 000 kilógrams mes que en lo passat any de 1885

Valls.—Durant la present setmana s' han fet pocas tranzaccions en vins á causa de trobarse la major part dels negociants plens de mercaderia, y si be alguns d' ells mostran repugnancia en lo comprar, n' obstant aixó, sabem que s' han efectuat operacions als preus que posém á continuació:

Vi negre de primera, de 22 á 24 pessetas la carga de 121'60 litres; id. mitjá de 13 á 14 id.; id. baix de 6 á 7 id. y 'l blanch, classe superior, de 16 á 18 id.

Las demás mercaderias se pagaren:

L' oli d' oliva, de 12 á 14 rals lo quartá.

Lo blat d' Aragó de 14 á 15'50 pessetas la quartera; los fasols, de 13'50 á 15 pessetas quartera; las garrofas, á 6'50 pessetas lo quintá; l' ordi, á 7'50 pessetas quartera y 'ls favolins á 10 pessetas id.

Vich.—Xexa, á 13'50 pessetas quartera.—Forment, á 12'75 ptas.—Mestall, á 10'50 ptas.—Séjol, á 10 ptas.—Ordi, á 7 ptas.—Cibada, á 6 ptas.—Espelta, á 5 ptas.—Blatdemoro, á 9'50 ptas.—Fajol, á 10 ptas.—Fabas, á 10'75 ptas.—Llegum, á 10'50 ptas.—Fasols, á 12'50 ptas.—Mill, á 12 ptas.—Ciurons, á 14 ptas.

Vilafranca del Panadés—Sembla que 'l negoci de vins está complertamen paralizat; pocas son las operacions, y cap d' alguna importancia, habentsen fet algunas en cantitats insignificants á molt baix preu.

N' obstant posarém los preus que en altres plassas tenen nostres caldos.

Vi negre, de 29 á 31 ptas carga.—Vi blanch, de 23 á 25.—Vi color pruna, de 20 á 24.

IMPRENTA DE VÍCTOR BERDÓS Y FELIU, TAPINERÍA 17.—BARCELONA.